

TIÊN EM

(CHƯA BAO GIỜ BUỒN THẾ)

PHẠM DUY soạn thành Ca-khúc

Thơ: CUNG TRẦN TƯỜNG

Vif *C*

Lên xe tiên em đi chưa bao giờ buồn thế Trời
Am
mùa đông Pa - ris xuất đời làm chia ly ...

Tiên em về xứ mẹ anh nói bằng tiếng hôn không còn gì lâu
Dm
hơn một trăm ngày xa cách .. Tuyết rơi mỏng manh
buồn Ca Ly - on đèn vàng cầm tay em muốn khóc nói chi cũng muốn
màng ... Lên xe tiên em đi chưa bao giờ buồn thế trời
mùa Đông Pa - ris xuất đời làm chia ly ... *F* Hôn
nhau phút này chia tay tức thì Em ơi khóc đi em khóc đi

em khóc đi em... Sao rơi rớt rụng Vai

em ước mềm. Em ơi khóc đi em khóc đi em khóc đi em...

Lên xe tiễn em đi chưa bao giờ buồn thế. Trời

mùa Đông Pa - ris xuất đời làm chia ly...

Hỡi em người xóm học sương thắm hè phố đêm trên con đường anh

đi Lệ em buồn vương vấn... Tuyết rơi phủ con tàu. Trong

toa em lạnh đây. Làm sao em không rét cho ấm mộng đêm này.

Nơi em có trăng soi. Anh một mình ở lại. Trời mùa Đông Pa-

ris xuất đời thêm trăng soi... Lên xe tiễn em đi chưa

bao giờ buồn thế. Trời mùa Đông Pa - ris. Xuất đời làm chia ly...

CẨM TRÍCH DỊCH IN LẠI
VÀ SỬA BỔ LỜI CA KHÁC

TÁC GIẢ GIỮ BẢN QUYỀN
ẤN HÀNH LẦN THỨ NHẤT